

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brš posiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za posiljanje na dom računata se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo posiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Trgovinske pogodbe.

Spisal Vaso Petričič, član trgovinske in obrtniške zbornice kranjske.

(Konec.)

Producent zahteva od države, da ga ne zavira v naravnem njegovem gibanju, obratno, da ga štiti, kadar iz različnih vzrokov: zaradi dragega denarja, sitnostij z delavci, strajkov itd., zaradi neugodne in drage komunikacije, visokih davkov, preobilne produkcije in slučajno zaprte meje itd. — Čuti, da preti delovanju njegovemu kaka nevarnost. Te pravice pa nima, da nastavlja pretirane cene ter da izsesa domačega konsumenta, zakaj inozemski konsument se mu tako ne da.

Korektiv proti temu strahu je, da se ustvari in vzdrži domača (ne zunanja) konkurenca mej jednimi in istimi državljanji. Ako podpira država obrtništvo, ako vzdržuje potrebne in naši dobi primerne strokovne šole, ako štiti veledušno slabega začetnika, potem se kmalu javi zdrava konkurenca in ustvarjena je harmonija interesov.

Konsument ima pravico terjati nizke cene in dobro blago, seveda le v kolikor je to v lastnem gospodarskem okolišju, pri težkih državnih bremenih in valed domače konkurence mogoče. Nizkih inozemskih cen — o katerih bodemo govorili pozneje — in inozemskega blaga pa ne smé iz naravnih vzrokov terjati, saj n. pr. tudi nima pravice kaditi inozemske smodke neocarinjene.

V zamotanem tem boju interesov sodeluje zajedno s konsumentom tudi trgovec, kateri želi nizke cene, da se s tem pomnoži konsum, kajti kolikor večji je promet, toliko večji je njegov dobiček.

Producenta podpira iz dobroznanih razlogov država sama, kajti kolikor več je producentov, kolikor stalnejša in sigurnejša je njih delavska zmožnost, toliko gotovejše in v toliko več je davkov in davščin, valed cesar se razdelé državna bremena in se olajšajo posamniku dajatve.

S kako pravico se sili inozemstvo v naš gospodarski teritorij? Ali plačuje državi naši davke, kakor jih plačujemo mi? Ne! Žrtvuje-li sinove svoje blaginji naše države? Ne!

Inozemstvo nas zmatra jedino le za kupovalce preobilja svoje produkcije in da bi lastne izdelke v lastni deželi lastnim konsumentom ne prepuščalo ceneje ter si navadnih cen ne pokvarilo, nosi to preobilje v inozemstvo, kjer je prodaja za toliko kolikor znašajo lastni troški ali pa še za nižjo ceno.

Perfidna Anglija na priliko tira z mojstersko dovršenostjo tako eksportno politiko. Angleški producent proša n. pr. kak izdelek, ki je njemu proizročil 17 šilingov troškov, angleškemu trgovcu za 20 šilingov. Ako so razmere ugodne, izdelat producent svojega blaga dosti več nego ga je treba za domačo rabo, — koliko ga je za to treba, vé producent jako dobro in sicer — za manjše troške, recimo namestu 17 šilingov samo 15 šilingov. Namestu pa da prepusti producent to blago angleškemu konsumentu za znižano ceno recimo 17 šilingov, ker so se znižali tudi lastni troški na 15 šilingov, drži se načela, da ni smeti znižati prejšnje prodajne cene 20 šilingov, morda tudi zato, ker ni gotovo, bode-li prihodnje leto izdelal svojega blaga isto toliko in za isto lastno ceno. Ker je pa cene zvišati dosti težje, nego je znižati, proda preobilje izdelkov rajši v inozemstvo za lastne troške 15 šilingov, samo da se mu blago ne spridi ali da ne izgubi obrestij.

Govorjé tisti deželi, kamor Anglija spečava preobilje svoje produkcije. Obrtaost tiste dežele je valed angleške konkurence uničena, in si na ta način podvrže dotično deželo gospodarski.

Anglija ustavi pa svoj eksport kakkega izdelka takoj, čim ni preobilja v produkciji. Čemu bi tudi recimo v Avstrijo eksportovali, ako plačuje domači angleški konsument dotično blago bolje. Naši po tej konkurenci uničeni obrtnosti pa ni več pomoči in posledica so trgovinske krize, kakor nam je je uprav ginljivo popisal Maks Neuwirth.

Vrnimo se zopet k gospodu pisatelju ošabne kritike. Z nekim posebnim zadoščenjem popisuje bralcem svojim razna inozemska znižanja carin za dolgo vrsto naših surovin in živil ter proslavlja to kot pridobitek. Pridobitek je to seveda za nemške konsumente, ni pa pozabiti, da se je to blago iz-

važalo večinoma in vzlic visokim agrarnim carinam na Nemško, ker Nemčija sama ne pridela toliko tega blaga, kolikor ga potrebuje, kajti gosto stanovništvo potrebuje več živil, nego jih producira lastna zemlja. Nemčija bi morala prav za prav carino na živila popolnoma odpraviti, namesto da jih draži konsumentom, odvisnim od uvoza. A gospod pl. Caprivi povzdignjen je bil v grofovski stan zato največje delo naše dobe! Vsak, kdor je prizadet, ve zakaj.

Nemčija si lahko čestita, da je sklenila te pogodbe, zakaj pridobila si je za dobo 12 let kupovališče preobilja svoje produkcije in laglje bode nosila troške svojega vojaštva, kateri so zdaj že skoro neznosni.

Bodimo odkriti. Pri sklepanju teh pogodb bili so merodajni ne gospodarski ampak politični motivi takisto, kakor za časa Bismarka, kateri je znal nemške državne poslance vzlic Evgenu Richterju prisiliti v vse mogoče koncesije, ter jih celo umel prepričati, da je bilo vse, kar je ukrenil, tudi potrebno. In kakor naša „N. Fr. Presse“, stigmatizoval je vsakogar kot izdajalca domovine, kdor se je predrznil upirati se mu.

Za nas Avstrijce, hvala Bogu, ne velja to, kajti mi prav nič ne verujemo, da se bode kmalu unela kaka vojska, in tekem teh 12 let ne bodo kazaki prihajali preko Karpat, niti naši busarji preko Njemena.

Svetovna povestnica nas uči, da smo se že bojevali z vsemi evropskimi državami, uštevši Nemčijo in Italijo, samo z Rusijo ne.

Notranji politični in gospodarski razvoj Avstrije in Rusije se še ni popel dotlej, kjer se začinjajo uprašanja glede moči, katerim je vojna za življenje in smrt posledica. Obe državi imata dovolj dela z notranjo svojo konzolidacijo, dovolj dela, da spravita socialna, narodnostna in verska nasprotstva s temeljno etično idejo.

Toda pustimo politiko, v kateri odloča Njega Velečanstvo sam in čegar modrost nam jamči, da se bode vse, kar se zgodi, zgodilo tako, da nam bode v korist.

LISTEK.

Neprostopvoljni ubijalec.

Povest. Spisal V. G. Korošenko; poslovenil Z. Dokler.

(Dalje.)

Ogromna postava voznika, ustavšega na kozlu, zakrila je grmovje in pot. „Ubijalec“ se je vzdignol, počasi meni dal vajete in skočil na tla.

— Drži dobro, ne streljaj.

Govoril je mirno, a zelo prepričevalno. Meni ni prišlo na um, da bi ga ne slušal, moja volja je bila uničena; vzal sem vajete, a mrki velikan se je vzdignol proti grmovju. Konji so tiho in razumno šli za gospodarjem. Šum koles na kamnitem potu mi je branil, da bi čul, kaj se godi v grmovju. Ko smo prišli do mesta, kjer smo prej videli gibanje, se je „ubijalec“ ustavil.

Vse je bilo tiho: le daleč od pota, proti hrbitišču gorovja, je šumelo listje in slišal štropot vejevja. Očitno, tam so se zbirali ljudje.

Ta kostjuška, podlec, pred vsemi beži, rekel je „ubijalec“, poslušajoč pri grmovju. E, glej, jeden je ostal.

V tem trenutku sva zagledala, ne daleč od naju, visoko postavbo, ki se je sramotno zapodila v

beg „tajgo“ za drugimi. Zdaj se je dobro čul šum četirih ljudij, oddaljajočih se od pota.

„Ubijalec“ je mirno šel do svojih konjev, popravil voz ga obrnol in stopil k kozlu.

Kar sva zagledala v prepadu pod „Palcem“ ogenj. Poknil je strel in napolnil tišino i pustoto noči. Nekaj je palo ob voz in zašumelo v listju.

„Ubijalec“ se je priklonil k prepadu, liki razjarjeni pobesnili zveru, pa kmalu se je ustavil.

— Slišiš, Kostjuška, rekel je glasno, a z razdraženim glasom, ne uganjaj neumnostij, jaz ti pravim. Če si mi zdaj nedolžno žival pohabil, dobim te, če si tudi sto vrst od tukaj. — Ne streljaj, gospodine, pridodal je, obrnivši se k meni.

— Glej i ti „ubijalec“, slišal se je iz prepada glas, če se ne motim, Kostjuškin: ne braniš za sebe to pošto.

Govornik se je bal, biti slišan od tega, do kojega se je obrnol.

— Ne preti, vaša čestitost, je prezirno odgovoril voznik. — Ne bojim se te. Zastonj si se z „baklani“ zvezal.

Čez nekoliko minut je ustal log pod „Čortovim palcem“ za nami. Prišli smo na široko cesto.

III.

Prepotovali smo štiri vrste v globokem molku. Jaz sem premišljeval ta dogodek, voznik je samo

držal za vajete, zdaj bodril konje, zdaj zopet jih vzdrževal. Naposled sem jaz spregovoril prvi:

— Nu, hvala, prijatelj! Brez tebe bi se mi sedaj slabo godilo.

— Nikakor ne, — odgovoril je on.

— Nu, kako da ne, ti ljudje so vidno nevarni.

— Nevarni, te je res.

— A jih ti poznaš?

— Kostjuško poznam. Saj tega capina vsak pozna. Kupca sem že prej srečal. A tega, ki je ostal še nisem videl. Veš ti, mislim sem, da je Kostjuška ostal. A ni. Kostjuška tega ne stori. On vsegar prvi beži. Pa ta smeli . . .

On je umolknil.

— Tega poprej ni bilo, nikdar ne — govoril je on tiho, majaje glavo. Odkod bi bil njega Kostjuška dobil . . . Kliče vrane na mojo glavo, prukleti . . .

— A zakaj se tebe vsi tako boje?

— Voznik se je zasmeljal.

— Boje, to je istina. Podrl sem jim že jednega.

Ustavil je konje in se na kozlu obrnol.

— Glej, rekel je on. Glej ta log, vidiš, poglej. Ravno tu, v tem logu sem jaz človeka ubil.

Zdelo se mi je, da je, ko je to povedal, nje-

Zato ozirali smo se zgolj na gospodarski pomen teh pogodb in izrekli odkrito svoje mnenje. S tem pa je tudi končana vsaka daljša polemika.

Državni zbor.

Na Dunaji 16. januarja.

Kakor v vsaki seji doslej, je tudi v včerajšnji govorila šestorica govornikov — in videti je, da se obravnava v ponedeljek zaključa. Govorniki za predlogo navajajo vse koristi zveze v obče, vendar se v posamičnosti toliko ne spuščajo; mej tem, ko govorniki proti pogodbam v svojih strokah prav temeljito dokazujejo velikansko škodo, katero jim prouzroči sosebno zveza z Italijo. Njihovemu mnenju ugovarjal je doslej jedini deželni glavar Goriške, katerega so pa lastni tovariši sodeželani upravičeno desvourirali in celo narodni njegovi pristaši kar najodločneje zavrnil. Mej tem, ko so poslednji govorniki večinoma Slovani ali Italijani, so prvi skoro do cela Nemci in stoprav v včerajšnji seji oglašil se je drugi Slovan za vsprejem trgovinskih pogodb.

Ob 10¹/₄ uri dopoldne otvoril je predsednik Smolka 97. sejo tekočega zasedanja in dal prečitati došle prošnje mej njimi:

Po posl. Spinčiču uložene prošnje občin Tupljak, Berbune, Grobnik, Dobinij in kmet. društva Podgrad v Istri; nadalje po Laginji izročeno vinorejcev Vabriških v poreškem okolišu in po Periču izročeni prošnji občinskih zastopov v Metkoviču in Šibeniku — vse za premembo pogodbe z Italijo z ozirom na dostavek k carini na vino.

Po prehodu na dnevni red je prvi dobil besedo Poljak Kozłowski. Pčeuši s tradicijami svoje stranke zagovarja trgovinsko trojno zvezo, utemeljujoč jo posebno namnenje, da Avstrija postane žitnica evropska. Nadalje razvija, da se bodo tej zvezi brzkone pridružile tudi Španška, Portugiška, Nizozemlje, Srbska, Bolgarska, Grška, konečno še celo Turčija.

Ta zveza na jedni, ameriška na drugi strani stali si bosta nasproti, le mala Francoska, katera si hoče pomagati svojevoljno k porazu (?) vsled svoje visoke carine in Ruska izostajata iz zveze. Obrača se tudi proti posl. Vešatyju in Kramaru, in konečno izjavi, da bodo Poljaki glasovali za zvezo.

Naslednji govornik princ Liechtenstein meni, da je stališče trgovinskega ministra težavno, ker v Avstro Ogerski zvezi Ogerska kot eminentno agrarna dežela nadvlada Avstrijo, v kateri sta si obrt in poljedelstvo jednaka. On in njegovi tovariši so proti vsprejemu pogodbe, ker ima tostranska polovica več škode nego koristi od njih, in slednjič kot poslanci Dunajskega mesta, ker so tudi za mesto Dunaj odločno škodljivi.

Ker bode Amerika imela v Nemčiji iste pravice, kot mi, je razvidno, da nas bode nadvladala v sovozu, kot gospodarsko močnejša skupina, in to vse na podlagi Mac Kinleyevega zakona — in kadar Rusija, ki ima 87 milijonov ha napludnejše zemlje v jednem okrožji skupaj, dospe do umnega kmetijstva, in to pri sedanjih razmerah kmalu nastopi, bode naš kmetijski izvoz do cela uničen. Že v prihodnjem letu bati se je, da nastopi silna kon-

gov glas se tresel, spoznal sem, da na njegovih temnih očeh leži izraz globoke tuge.

Voz je obstal na vrhu holma. Pot je peljal na zapad. Zadaž za nama, na razsvetljenem koncu vzhoda, se je pokazala skalnata masa, pokrita z grmovjem. Velikanski kamen, prej omenjeni „palec“, je molel kvišku. „Čortov log“ pa se mi je zadržal blizu. Premrznjeni konji so bili s kopiti in silili naprej, no voznik jih je takoj ustavil: gledal je nepremično nazaj proti logu.

Potem se je hitro obrnul, zbral vajete, skočil na kozla in je zakričal . . . konji so zleteli in premikali smo se z vršine holma navzdol.

To je bila divja vožnja. Konji so vzdigovali ušesa in tekli, rekel bi v smrtnem strahu, voznik pa jih je k temu še priganjal in molče mahal z desno roko. Trojka je navidez čula, čeravno ni mogla videti tega mahanja. Zemlja je bežala pod kolesi, vasi in grmovja so tekli nasproti in padali za nama, kot da bi jih silen vihar pokosil. Na ravnini smo se zopet vozili počasi. Od konjev je puhtel par. Konji so težko dihali, repenčili so se, hrkali in z ušesi migali. Po malem so se zopet umirili. Voznik je spustil vajete in začel laskavo bodriti konje. (Dalje prih.)

kurencija, kakor hitro odpre Nemška ruskemu uvozu mejo, kar po predloženi pogodbi vsikdar sme storiti. Ruska nas prej ali pozej nadvlada in izjave Neuberjeve, da so nam trgovinske pogodbe kbristne ali vsaj ugodne, so popolnem neosnovane.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 16. januarja.

Česka delegacija.

Da mej Mladočehi ni več polne sloge in jednosti, omenili smo že večkrat. Radikalni Mladočehi in s pomočjo mladočeško na površino prišli realisti si nasprotujejo in temu se ni čuditi, zakaj mej tema frakcijama je tolika razlika, da bi zložno delovanje bilo le mogoče, ako se jedna od njih od-pove principijelnemu svojemu stališču popolnoma in brezpogojno, česar pa v današnjih dneh skoro ni mogoče. Mladočeški poslanec Nemeč izjavil se je proti nekemu sotrudniku staročeškega lista „Hlas Naroda“, da se je on v mladočeškem klubu vedno trudil odstraniti javljača se nasprotstva, zakaj pravo jedro kluba, njega zmerni člani, je prepričano, da ne more narod češki ničesar doseči, ako ni zložen. Ta stranka zmatra radikalno politiko kluba za neprimerno in se uadeja, ovreči jo s pomočjo Staročešev in drugih zmernih elementov. Nemeč prouzočil je tudi nekaka pogajanja s Staročehi, ker pa kompromisa ni bilo dognati, odpovedal se je mandatu.

Hrvatski sabor.

Hrvatska vlada pozna veliko nezadovoljnost mej narodom in vé, da bi vzlic izbornu dresiranim svojim kortošem imela pri novih volitvah težko stališče, da imado opozicijske stranke priliko začetni volilno agitacijo. Boječ se volilnega boja, presenetila bode vlada vso deželo, kajti kakor se čuje, ima ban hrvatski že v rokah kraljevski ukaz, da je razpustiti deželni zbor in razpisati nemudoma volitve. Splošno se sodi, da bode sabor razpuščen že dne 24. t. m. Vladni organi ugovarjajo sicer tej trditvi — a kdo jim veruje? — Govori se, da bode prejšnji ban grof Ladislav Pejačević izdal v kratkem posebno enunciacijo o političkih razmerah. Grof Pejačević ne pripada sedaj nobeni stranki, a dokler je bil on ban in baron Živković njegova desna roka, tedaj je bil tako dober Madjaron, kakor je sedanji ban.

Volitev na Ogerskem.

Ogerski Slovaki izdali so enunciacijo izjavljajoč, da se ne bodo udeležili volitev nego vstrajali v pasivni opoziciji. Mi se sicer ne zlagamo s tem, zakaj pasivna opozicija, ako se ne tira do skrajnosti, nima zmista in napredek madjarizacije mej Slovaki potrjuje naš nazor. Razlogi, katere navajajo ogerski Slovaki za svojo politiko, so vsega uvaževanja vredni, kajti volitve, kakor v drugih deželah, so na Ogerskem nemogoče. Kar počenjajo ondu konskripcijske komisije, in volilnih komisij predsedniki, spominja živo na nekdanje razmere na Turškem. Res je tudi to, da je Slovakom nemogoče kandidovati svoje može na podlagi narodnega programa, kajti konstitucija itd. to je na Madjarskem le prazna fraza. A vzlic temu sodimo, da bi Slovaki bolje storili, da stopijo na volišče; Rumune zastopa Madjar Mocsary, kar je gotovo bolje, nego da jih zastopa kak vladni pristaš.

Vnanje države.

Srbija in Bolgarija.

Javili smo že, da so diplomatski zastopniki avstrijski, nemški in italijanski na prošnjo bolgarske vlade opozorili srbsko vlado na delovanje bolgarskih emigrantov. „Pol. Corr.“ poroča v tem oziru nastopno: Imenovani zastopniki velesil opozorili so srbsko vlado na to, da se na Srbskem živeči bolgarski emigrante bavijo z namerami naperjenimi proti javni sigurnosti in proti sedanji uredbi na Bolgarskem. Avstrijski zastopnik naglašal je še posebe odgovornost, katera bi mogla nastati za Srbijo, da se začne s srbskega teritorija kak atentat ali kaka druga nevarna akcija. — Srbska vlada je na to odgovorila, da ne stori ničesar, kar bi moglo podkrepiti bolgarske emigrante v njih nameri proti bolgarski vladi, zakaj Srbija nima nikakega interesa, da bi se izpremenili sedanji odnošaji na Bolgarskem. Srbska vlada je tudi pri volji iztirati nekaj bolgarskih emigrantov iz svoje dežele, ako se jej dokaže, da zlorabi gostoljubnost srbsko.

Trgovinske pogodbe v Italiji.

V italijanski zbornici začela se je te dni generalna debata o trgovinskih pogodbah. Velika večina izrekla se je seveda zanje; mej opozicionalcem omeniti je zlasti Pantana, kateri je govoril tudi o politični strani teh pogodb. Pantano sodi, da bode ta pogodba na veliko škodo italijanski trgovini in obrtnosti in da bode od nje imela korist v prvi vrsti Avstrija. Govornik tolmačil je pogodbe kot posledico politične zveze z Avstrijo in Nemčijo, katera se mu vidi takisto nenaravna, kakor zveza francosko-ruska. Trgovinske in politične zveze naj bodo posledica fakične potrebe ali zajednosti interesov, to pa glede novih pogodb ni moči trditi,

zakaj vzlic nasprotstva, katero je zavladovalo mej Francijo in Italijo, izvaže se italijanskega blaga še vedno dosti več na Francosko, kakor v katerokoli drugo državo.

Kardinal Manning.

Primas angleški, Henry Edward Manning, kardinal in nadškof, umrl je te dni v višoki starosti 87 let. Katoliška cerkev izgubila je s tem jako odličnega in neustrašnega pryorborilca. Manningovi starši bili so protestantje in Manning bil je veliko let jako odličan protestantski duhovnik. Okolu leta 1840 začela se je na Angleškem velika propaganda za katoliško vero in mnogi odlični duhovniki protestantski pristopili so k njej. Manning bil je jeden zadnjih, kajti šele l. 1850, ko je bil boj mej angleško vlado in duhovščino najhujši, pristopil je tudi on in potem hitro postal steber katoličanstva. Ko je leta 1865. umrl kardinal Wiesemann, postal je Manning nadškof Westminstera in primas angleški. Kardinalsko dostojanstvo dobil je šele l. 1870, ko se je na Rimskem koncilu odločno potezal za dogmo o nezmotljivosti papeževi.

Dopisi.

iz Idrije 15. januarja. [Izv. dopis.] Dne 31. decembra umrla je na Krekovši pri Idriji gozdarja Močnika žena. Ko se je bližala zadnja ura, hotela se je, kakor vsak dober kristijan, spovedati in tako spraviti z Bogom. Poslala je torej človeka po spovednika. Dotičnik bi bil moral iti v Spodnjo Idrijo po duhovna, ker pa je bila sila in je Spodnja Idrija od Idrije oddaljena 1/4 ure, šel je h g. kateheta Picigasu in ga naprosil, naj bi šel on k bolni ženski.

A g. katehet ni ugodil želji moževi. Izgovoril se je, da zamudi drug dan mašo, kateri izgovor pa je bil jalov, ker bi prav lahko prišel zjutraj domov. Sicer pa mislim, da je jedna rešena duša več vredna, kakor deset maš. Prositelj je odšel.

Drugi dan poslali so po župnika Vojskarskega, velespoštovanega g. Regena. Bilo je zvečer in zunaj je bila burja, a šel je vendar rad z možem k ženi, čeravno ni bila njegova dolžnost; žal, da je prišel prepozno — soproga g. Močnika bila je mej lovom na svečenika umrla.

Vso hvalo torej gosp. župniku Vojskarskemu, ki se je žrtvoval in šel po noči in nevarni poti k umirajoči ženi.

Da ne bode kdo preostro sodil g. Picigasa, omenim še jedenkrat, da Krekovše spadajo pod Spodnjo Idrijo, da torej ni bil primoran iti spreviditi jo; če se pa pomisli, da je bila velika sila in da bi bil mož, ako bi bil šel v Spodnjo Idrijo, zamudil 1 1/2 uro, storil bi bil lahko to ljubav iz krščanske ljubezni, katero tako lepo propoveduje raz leco. Tu pač veljajo stih Gregorčičevi:

Ne samo, kar veleva mu stan,

Kar more, to mož je storiti dolžan.

Sicer tudi ne veleva mu stan in dolžnost, da ob priliki volitev agituje, vendar ta posel jako rad opravlja. Skrajni čas je, da se vsaj to doseže, da bode kapelan Idrijski hodil spovedovat v Čekovnik in ne bode treba hoditi v Spodnjo Idrijo po spovednika. To se pravi hoditi skozi gozd po drva.

Zadnji teden starega in prvi novega leta bil je posvečen občnim zborom. Letos bili so zbori dokaj mirni. Nečem razburjati duhov z nova in pripovedovati, kako se je agitovalo proti Vašemu listu, a jednemu gospodu moram pač nekoliko posvetiti. Na sv. Štefana dan bil je občni zbor „Delavskega bralnega društva“. Zbori omenjenega društva odkujejo se vedno po mirnosti in taktnosti društvekov. Letos bilo bi kmalu drugače. Že zjutraj vedeli smo, da se v nam sovražnem taboru kujejo spletke proti Vašemu listu. Da bi tem prej dosegli svoj namen, prišel je k občnemu zboru jako gostobesedni g. Treven, kojega prejšnja leta nismo videli nikdar v društvenih prostorih. Sprva bil je miren. Prišla je debata radi česnikov. Do sedaj bila sta naročena dva iztisa „Naroda“, ker se je pa pokazala potreba še za jeden iztis, glasovalo se je jednoglasno še za tretji iztis. Z nekako radostjo opazoval sem, da obraz g. T. postaja jako rudeč. Potem predlagal je jeden g. članov, da se ovrže „Rimski Katolik“. Predlog se vsprejme. Gosp. T. bil je po tem predlogu že rdeč kakor rak in smo se bali, da ga ne zadene kap. Ni čuda, da je čakal trenotka, ko je prišla točka z raznimi nasveti, da bi izlil ves svoj srd na toli brezbožno društvo in „Slov. Narod“.

Jako poučljivo (?) jel je govoriti o verskih rečeh in sklenil svoj govor z besedami: Povem vam, da sem za gotovo uverjen, da bode te prihodnje leto naročili tri „Slovence“, a samo jeden „Narod“.

Jedva je to spregovoril, zaorilo je kakor iz jednega grla: Nikdar! In nekateri celo: Rajše štiri

„Narode“ in nobenega „Slovenca“. Dobro dala sta mu tudi pod „nos“ odbornika gg. L. in V. Prav je bilo! Mi se ne bomo učili vere ne iz „Slovenca“ in tudi ne krščanske ljubezni in bratoljubja od g. Picigassa, katerih on itak ne pozna.

„Delavskemu brainemu društvu“ pa kličemo: Le tako naprej! Vivat, floreat, crescat!

Iz Zagorja 17. januarja. [Izv. dopis.] O štrajku.) V popravek zadnjega dopisa omenjamo, da so se steklarji dné 4. t. m. zopet poprijeli dela in da od onega dne redno delajo.

Dné 13. t. m. zvečer pritihotapil se je iz Trbovelj v Zagorje predsednik že omenjenega društva „Arbeiter-Fortbildungs-Rechtsschutz- und Unterstützungs-Verein“ in izdajatelj časnika „Arbeiterwille“ imenom Edvard Ehrlich, doma z Moravskega, sedaj bivajoč v Gradcu. Ustavil se je v neki meji tedno malo obiskani krčmi, v katero sta prišla tudi dva tukajšnja agitatorja imenom Rinaldo in Geigerle, ter se precej časa z njim pomenkovala; Rinaldo prejel je od Ehrlicha tudi vsoto 40 gld., da jo razdeli mej nekatere delavce. Drugi dan proti poludnevu bil je Ehrlich, kateri se je mislil z železnico odpeljati, blizu tukajšnjega kolodvora prijet ter z razsodbo c. kr. okrajnega glavarstva iz policijskih ozirov za dobo treh let iz političnega okraja Litija iztiran in takoj po razglasu odgnan čez deželno mejo v Trbovlje.

Štrajkujoči delavci so sicer mirni, vendar se nočejo poprijeti dela, dasiravno se veliki večini njih že hudo godi, ker jim primanjkuje živeža in kurjave. S kakšnimi sredstvi agitatorji zapeljujejo delavce k štrajku, bodi nam dovoljeno tu na kratko omeniti. Prve dni raztrosila se je mej delavce vest, da bode vlada židom odvzela posest rudnika ter ga v svojo oskrb prevzela; potem se jim je pripovedovalo, da prideta sem dva ministra z Dunaja, na dalje nemški cesar in knez Lichtenstein in da bodo ti rudnik prevzeli in tacega več. Ko so odgnali Ehrlicha, krožila je mej delavci zopet vest, da ta ni bil pravi in da pride bodoče dni neki drugi, kateri bode nosil zlat ovrtnik in sabljo. Tem in enakim bedarijam delavci začetkoma verjamejo, ko pa uvidijo, da se le ne obistinijo, raztrosi se mej nje zopet kaj drugega, kar ugaja njihovim težnjam. Kakor smo že gori omenili, izročil je Ehrlich Rinaldu 40 gld., da jih razdeli mej delavce, to je bila toliko obljubovana in zaželjena podpora iz Gradca ali kakor delavci pravijo „od ferjanarjev“. Ako pa preudarimo, da okoli 700 delavcev hoté ali nehoté že 16 dni ne dela in da bi le ti v tem času, ko postopajo, zaslužili najmanj 15.000 gld., tedaj lahko vsak previdi, da je ta podpora le omama, s katero si skušajo kolovodje štrajka delavce pridobiti, da bi je o priložnosti kakor koli skubili.

Kedaj se bode splošno začelo delati, danes še ne morem povedati. Dné 18. t. m. izplačal se bode delavcem zaslužek od meseca decembra pret. leta.

Domače stvari.

— (Iz državnega zbora.) Dne 14. t. m. imel je pravni odsek sejo, v kateri se je obravnaval vladni predlog o uravnavi sodiških izpitov. V obče se je predlog odobral, vendar so nastali nekateri pomisleki, ki zahtevajo, da se v nekoliko premeni. V prvi vrsti razpravljalo se je uprašanje, zakaj predlog, ki uravnava pripravo za sodiški izpit in naposled izpit sam, takoj ne določi zadeve, katero je naredba — izdana v isti smoter — iz leta 1854 že odredila, namreč: zakaj ne zahteva, da se kandidatje poleg pravnih znanostij ne izkažejo zajedno z znanjem jezika narodovega, v čegar okrožji jim bode delovati kot sodniki. Član odseka posl. dr. Ferjančič je poleg drugih bolj ali manj važnih zadev izrazil tudi svoje začudenje, da se predlog izogiblje toli imenitni zadevi. V presenečenje vseh ostalih slovanskih članov pa se je izrazil znani levico-ljub Madeyski proti mnenju dr. Ferjančiča. — Poročevalec predloga bode isti Madeyski! Konečno se bode cela stvar odložila do specialne debate, pri kateri bode naš poslanec stavil dotični nasvet. Zahteva je za naš narod prevelike važnosti, posebno ker se tiče tudi določbe shoda slovanskih poslancev dne 2. oktobra l. 1890 v Ljubljani.

— (Odlikovanje.) Nj. Vel. cesar podelil je vladnem svetniku, profesorju dr. Aloj. Valenti v Ljubljani plemstvo.

— (Kranjsko društvo za varstvo lova) doletela je visoka čast, da je blagevolil prevzeti

Nj. ces. vis. nadvojvoda Franc Ferdinand pokroviteljstvo društva.

— (Imenovanje.) Vladnim komisarjem pri trgovinski in obrtniški zbornici v Ljubljani imenovan je deželne vlade svetnik gosp. dr. Reinhold Rüling pl. Rüdingen.

— (Slovensko gledališče.) Stari „Strijček“ privabil je včeraj še več občinstva nego bi bilo misliti glede pustnega časa in igre same, ki spada mej najstareje slovenskega repertoira in bi se prav lahko prepusila čitalniškim odrom po deželi. Glavno ulogo izvedel je g. Sršen prav dobro z znano spretnostjo. Prav krepko so ga podpirali vsi drugi igranci gg. Danilova, Slavčeva in Nigrinova, in gospodje Verovšek, Danilo in Lovšin. Pri včerajnji igri pa se je zopet pokazal nedostatek, da nimamo strogo razdeljenih strok, kajti nemogoče je, da bi igralec ali igralka, ki se odlikuje v jedni stroki, to mogla storiti v stroki, katera ji manj ugaja.

— (Družbinski večer in mali ples čitalnice Ljubljanske) preteklo soboto bil je prav živahen in eleganten. Muzikalne tri točke vopreda izvedli so: gospodična Vrhunčeva, gg. Pavšek in Dečman in pa vojaška godba. Gospodična Vrhunčeva nam je že dobro znana po simpatičnem svojem glasu in je tudi v soboto nas preverila, da vedno napreduje. Gg. J. Pavšek in Dečman pela sta prav lepo klasični Mendelssohnov duet „Pozdrav“. Občinstvo je vse tri pevske moči odlikovalo s prav živahnim ploskanjem. Vojaška godba svirala je kot uvod Mozartovo ouverturo k operi „Titus“. Ples bil je prav animiran in se je odlikoval po lepem vencu ljubeznivih in elegantnih plesalk. Kadrijle plesalo je 36 parov in se je plesalo neutrudno do ranega jutra.

— (Iz odbora „Sokolovega“.) V občnem zboru dne 5. t. m. voljeni odbor „Sokola“ ustanovil se je preteklo soboto, izbravši br. dr. Tekavčiča za tajnika, br. Skaleta za blagajnika in br. Mulačka za knjižničarja. — Nadalje sklenilo se je v tej seji: 1. Storit potrebne korake, da pride do svoje terjatve pri nekem, skrajno nevestnem podjetniku. 2. Obrniti se do vseh slovanskih in hrvatskih sokolskih društev z uprašanjem, če bi pritrtila spremembi pokrival in s kakošnimi pokrivali bi se imeli nadomestiti sedanji jako nepraktični klobuki, ob enem pa naprositi bratovsko društvo v Novem mestu, naj bi ne izvršilo še sklepa svojega občnega zbora, ker je želeti, da bi vsa južno-slovanska sokolska društva omislila si jednaka pokrivala. 3. Dati sestaviti proračun za zgradbo „Sokolskega doma“ po restringovanem načrtu inženirja Hraskega. 4. Odpovedati sedanje svoje stanovanje v Knežjem dvorcu in najeti v društvene namene od narodne čitalnice pripravno sobo v njenem novem stanovanju. Ob enem se je vzelo na znanje poročilo staroste o posvetovanjih in ukrepah pomučnega odbora za maškarado ter se je dovolil iz društvenih sredstev potrebn kredit za to veselico. — Konečno vsprejel je odbor 7 novih članov.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredi v teku letošnjega predpusta dve veselici, in sicer na Svečnico, dne 2. februarja, zabavni večer, dne 28. februarja, pustno nedeljo, pa običajno maškarado. Nadalje prosi odbor svoje častite podporne člane, da blagovolé oprostiti zakasnjeno dopišiljatev vsprejemic. Društvo si je omislilo nove ukusne, v več barvah izdelane vsprejemnice, katere pa je šele sedaj dobilo in jih bode še v teku tega meseca razposlalo.

— (Proslavljenje.) Včeraj popoldne vršila se je v prostorih katoliške rokodelske družbe slavna izročitev zlatega križca s krono za zasluge, katerega je podelil Nj. Vel. cesar predsedniku tega društva, konzistorijalnemu svetniku g. Iv. Gnjezd. Slavnosti udeležili so se preuzv. knezoškof dr. Missia, deželni glavar g. Detela, mestni župan g. Grasselli, ces. svetnik g. Murnik, vladni svetnik g. Merk, kupčijske zbornice predsednik g. Perdan, vodja realke g. dr. Junovič z vsemi profesorji mnogo duhovnikov in zastopnikov uradov in korporacij ter družega odličnega občinstva. Ponagovoru knezoškofa zahvalil se je odlikovanec ginjen za najvišje odlikovanje zatrjujoč, da bode vedno se trudil skazati vrednega tega najvišjega odlikovanja ter zaklical trikrat „Slava!“ cesarju, kateri je našel naudušeni odmev. Od vseh strani čestitalo se je odlikovancu. Prosta zabava v spodnjih prostorih društvenih zaključila je lepo slavnost.

— (Umrlje) včeraj v jutro tukajšnji c. kr. okrajni živinozdravnik gosp. A. Perdan. Služboval

je več let v Kočevji, zadnje štiri leta pa pri okrajnem glavarstvu v Ljubljani. Naj v miru počiva!

— (Utopljenca) kakih 60 let starega izvlekli so danes popoldne ob polu 2. uri iz Ljubljane in dognalo se je baje, da je to neki Grablovec iz Opekarske ulice v Trnovem. Konstatovale se je, da je utopljenec ležal v vodi vsaj pet tednov.

— (Poročil) se je danes v Borovnici gospod Ivan Nekerman, nadučitelj v Podgradu, z gospodično Rozo Majaronovo, hčerjo posestnika v Borovnici. Čestitamo!

— (Iz Št. Petra) na Krasu se nam piše: Dne 14. t. m. umrl je nagloma kmet Ivan Vovk na Suhorji. Zvečer, ko se je družina k počitku vlegla, ostal je on sam po konci in krpal staro obleko. Ko se je žena njegova probudila, dobi ga mrtvega. Dne 16. t. m. bila je komisija na lici mesta, bržkone ga je zadel mrtvoud.

— (Sneg in zima.) Iz Logatca nam poroča naš dopisnik dné 15. januarja: Jedva pred par tedni čul sem vremensko „pseudoproroke“ modrovati, da bode leto do Svečnice varovani snega in zametov po burji; pa jaz jim nesem verjel in tako tudi marsikdo drug ne, in imeli smo — prav! Dočim je po jedno uro ali več oddaljeni okolici severo-in južno vzhodne strani nametalo te dni le kak poldrug čevlj snega, nasulo ga je v Logaškem „kotlu“ in po južno in severo zahodnem zakotji v Rovtah in tja čez, nad 28 palcev, in vendar že 2 dni še neprenehoma sneži in burja brije! Snežni plugi imajo dovolj opravila na južne železnice črti; nič manj pa erarični snežni plug v Planini in lokalni iz Dol. Logatca. Prvi deluje iz Planine do Vrhnike in retour, a drugi iz Dol. Logatca do blizu Godoviča ter nazaj, tako da ju je videti liki dva novodobna — „tramvaja“. A zdaj, ko vam to pišem, še vedno v gostih sneženkah pada ta — „nebeška mana!“ — Popoldanske Ljubljanske pošte danes n. pr. niti dobili nesmo. —

— (Cerkniška čitalnica) priredi veselico dne 24. januarja 1892. v prostorih gosp. A. de Schiava. Vspored: 1. Koncert čubranskih tamburašev (7 oseb.) 2. Tombola. 3. Ples. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina za ude 50 kr. od osebe, z družino 80 kr., za neude 60 kr. od osebe, z družino 1 gld.

— (Znanemu pisatelju Antonu Kodru,) voditelju c. kr. poštne urada v Tridentu, umrl je jedini, izredno nadarjeni sin. Razžaloščenemu očetu izrekamo iskreno svoje sožalje.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 17. januarja. „Agence Balcanique“ dementuje, da bi bila mej častniki se našla kaka zarota.

Peterburg 17. januarja. Novoletni vsprejem pri dvoru izostal zaradi nepovoljnega stanja zdravja carinje.

Kairo 17. januarja. Khedive Abbas prišel včeraj in bil slovesno vsprejet.

Dunaj 18. januarja. Pri nadvojvodi Karolu Salvatorju, obolelemu 8. t. m. na hripi, pridružila se 15. t. m. plućnica. Njegovo stanje opasno.

Razne vesti.

* (Kardinal Simeoni,) generalni prefekt propagande v Rimu, umrl je pretekli četrtek na posledicah hripe.

* (Hripa na Francoskem) je v nekaterih severnih departementih tako huda, da so morali v mnogih tovarnah ustaviti delo. V Lensu oglasilo se je le prav malo številno rudarjev k delu. V Pas-de-Calaisu umrlo je precej ljudi na hripi.

* (Sneg in povodnji na Španjskem.) Bati se je novih povodni na južnem Španjskem vsled hudih zametov. Mnogo kmetijskih hiš se je zrušilo vsled silnih viharjev in veliko živine je utonilo. Zveza z vami je pretrgana, poroča se iz Madrida, istotako tudi telegrafična zveza mej Madridom in raznimi mesti v južni Španjski.

* (Žrtve mraza.) Pretekli teden zmrznili sta v Parizu dve stari, revni ženic, ki sta stanovali v borni leseni kolibi. Necega moža in neko ženo našli so na ulici zmrznjena.

* (Umor.) Predstojnika postaje Jamber blizu Genta in njegovo soprogo našli so v postajnem sopleji umorjena in oropana. O zločincih ni nobenega sledu.

* (Požar v rudniku) V Frameriesu v Belgiji nastal je v rudniku mej delom požar, ki je prouzročil velikansko zmešnjavo mej rudarji. Kakih 40 oseb bilo je težko poškodovanih.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepeča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81-167)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

16. januarja.

Pri **Mališih**: Ritter, Bramter, Witt, Paschka, Schiller, Civran, Beck z Dunaja. — Ježek iz Celovca. — Pl. Vest iz Kranja. — Sutsland iz Beljaka. — Tschinkl iz Kočevja. — Baruch s Španskega.

Pri **Stonu**: Klaiman, Franke, Guttman, Lukešič iz Trsta. — Weber iz Gradca. — Büchler iz Siske. — Gaber iz Pulja. — Ferne iz Celovca.

Pri **avstrijskem cesarju**: Fürst z Dunaja. — Klofutar iz Tržiča.

Pri **južnem kolodvoru**: Gerschner, Ghilih iz Reke. — Eisner iz Kolma.

Tržne cene v Ljubljani

dne 16. januarja t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	8	75	Špeh povojen, kgr.	—	62
Rež,	6	80	Surovo maslo,	—	72
Ječmen,	4	39	Jajce, jedno,	—	3
Oves,	3	09	Mleko, liter	—	8
Ajda,	6	46	Goveje meso, kgr.	—	62
Proso,	5	15	Telečje	—	58
Koruza,	5	10	Svinjako	—	50
Krompir,	2	50	Kostrunovo	—	40
Leča,	11	—	Pišanec	—	60
Grah,	10	—	Golob	—	20
Fižol,	9	—	Seno, 100 kilo	—	1 87
Maslo, kgr.	—	34	Slama,	—	2 14
Mast,	—	64	Drva trda, 4 □ustr.	—	7
Špeh frišen	—	50	„ mehka, 4	—	5

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
16. jan.	7. zjutraj	727.2 mm.	-1.8° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	728.6 mm.	0.6° C	sl. jzh.	jasno	
	9. zvečer	731.9 mm.	-4.6° C	sl. zah.	megla	
17. jan.	7. zjutraj	737.0 mm.	-3.2° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	738.7 mm.	-3.2° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	739.7 mm.	-5.2° C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura -2.3° in -3.9°, za 0.0° in 1.8° pod normalom.

Dunajska borza

dne 18. januarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	93.35	93.70
Srebrna renta	93.85	93.20
Zlata renta	110.85	110.95
5% marcna renta	103.10	103.05
Akcije narodne banke	1033.—	1033.—
Kreditne akcije	293.25	294.25
London	117.90	118.05
Srebro	—	—
Napol.	9.35 1/2	9.37 1/2
C. kr. cekini	5.58	5.58
Nemške marke	57.92 1/2	58.—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	137 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4%	—	106
Ogerska papirna renta 5%	—	102
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115
Kreditne srečke	100 gld.	183
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	158
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	236

Mesto vsakega posebnega naznanila.

Globoko užaljeni naznanjamo vsem prijateljem in znancem tužno vest, da je nepozabna naša mati, oziroma stara mati, gospa

URŠULA GASPARIN

po dolgi in mušni bolezni, previdena s svetotajstvi za umirajoče, danes ob 7. uri zjutraj mirno v Gospodu zaspala.

Truplo drage pokojnice pokopalo se boče v ponedeljek ob 9. uri dopoldne na tukajšnjem župnem pokopališču.

Sveta maša zadušnica brala se boče v tukajšnji župni cerkvi pri sv. Martinu. (65)

Na Bledu, dne 16. januarja 1892.

Viktor, Alfons, Josip, sinovi. — Matilda, hči. — Ludovik, Viktor, unuka. — Ivana, Malvina, Marija, unukinje.

Zahvala.

Vsem dragim prijateljem in znancem, kakor tudi častitim gospodom pevcem, kateri so našemu nepozabnemu očetu, oziroma tustu gospodu

Josipu Bartelj-u

izkazali zadnjo čast, kakor tudi vsem darovalcem prelepih vencev izreka najsrdečjšo svojo zahvalo (72)

žaljujoča obitelj.

Nujne se išče:

Kuharica k ljudem brez otrok, izborna mesto. — Dve kuharici v jako dobre meščanske hiše, 7-8 gld. — Več je izvedeti: (69)

v pisarnici Flux na Bregu 6.

Na prodaj je popolnoma dober

glasovir.

Kje? pove L. Schwentner, knjigotroček v Brežicah. (70-1)

Pisar

vsprejme se **takoj** za neko **Graško** pisarnico. Dotičnik mora biti nemškega in slovenskega jezika v besedi in v pisavi **popolnoma** zmožen in mora imeti izurjeno, lahko čitljivo pisavo. **Daljni pogoji so:** Prošnik mora biti sposoben in hiter delavec, neomadeževane preteklosti brez dolgov, neoženjen in popolnoma zdrav. Za slučaj posebne porabnosti in izbornega službovanja ima dotičnik upanje, da bo nastavljen definitivno s pravico do pokojnine. — Prošnje, pisane nemški in slovenski, s pridejanju **prepisom** spričeval, poslati je pod črkama „**O. J. L. 1.871**“ v **Gradec**, poste restante. (45-2)

Jako zala (69)

natakarica

ki zna dobro in hitro računati, z izbornimi spričevali, priporoča

pisarnica Flux na Bregu št. 9.

Prostovoljna prodaja.

Posestvo, ki obseza čez 20 oral njiv, travnikov in gozda, s hišo in gospodarskim poslopjem, kakih 5 minut od bleškega jezera oddaljeno, **proda se prostovoljno.** — Natančni naslov pové upravništvo „Slovenskega Naroda“. (63-2)

Trgovsk pomočnik

želi premeniti svojo službo.

Ponudbe naj se blagovoljivo pošiljati na K. P. C. št. 77, poste restante v Ljubljani. (66-1)

Poslano.

Polica predsednika najvišjega sodišča Zjedinenih držav Severoameriških.

„THE MUTUAL“

največja in najbogatejša zavarovalnica na svetu.

Osnovana l. 1842 na goli mejsobnosti.

Garancijski zaklad (1054-3)

367 3/4 milijonov goldinarjev a. v.

Skoro 70 milijonov goldinarjev več, kakor vsaka druga zavarovalnica.

Avstrijska filijala,

koncesionovana od c. kr. ministerstva in enakopravna z domačimi društvi.

Zakonita kaveija in vse rezerve avstrijskih zavarovalnic naložene so v Avstriji pri c. kr. ministrijski in plačevalnici.

Primeri št. 12.

Polica 83.205 (Stanley Mathews) izdana 1868 v 44. letu na 42.500 mark, izplačana 1889 in sicer s 54.676 mark. Vsota uplačanih premij znašala 26.855.24 mark.

Na to polico izplačana vsota reprezentuje 4 1/4 odstotno obrestovanje uplačanih premij z obrestmi od obrestij in vrh tega je bil dotičnik 21 let za polno pomnožujočo se vsoto zavarovanu za slučaj smrti.

To ni bila tontinska polica — katerih rezultate priobčujejo sedaj druge ameriške družbe — in tudi za slučaj, da se premije ne plačujejo redno, ne zapadejo že uplačane.

Od svoje ustanovitve pa do 1. januarja 1891 izplačala je „MUTUAL“ lastnikom police več kakor 760 milijonov goldinarjev in sicer 209 milijonov za deleže od dobička.

Leta 1890. dobili so lastniki police na deleže od dobička 6.908.980 goldinarjev. (74-1)

Generalno ravnanje za Avstrijo:

Dunaj, I. Lobkowitzplatz 1.

Glavni zastopnik za Kranjsko:

ALOJZIJ LENČEK

v Ljubljani, na Sv. Jakoba trgu.

Kotranaste kroglice.

Priporočljive kot kašelj in hripavost odstranjujoče in olajšujoče, sliz razkrojujoče sredstvo.

Te kroglice, ki pomirujejo in mehčajo, morejo se posebno onim priporočati, ki pri svojih poslih in dolžnostih potrebujejo jasen in močan glas, kakor cerkveni govorniki, učitelji, pevci itd. — 1 škatlja 25 kr., 10 škatelj 2 gld.

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59-1)

Velika Praška razstavna loterija.

(35-3)

Zadnji mesec.

Glavni dobitnik

goldinarjev **100.000** goldinarjev

Srečke po 1 gld. prodaja **J. C. MAYER.**